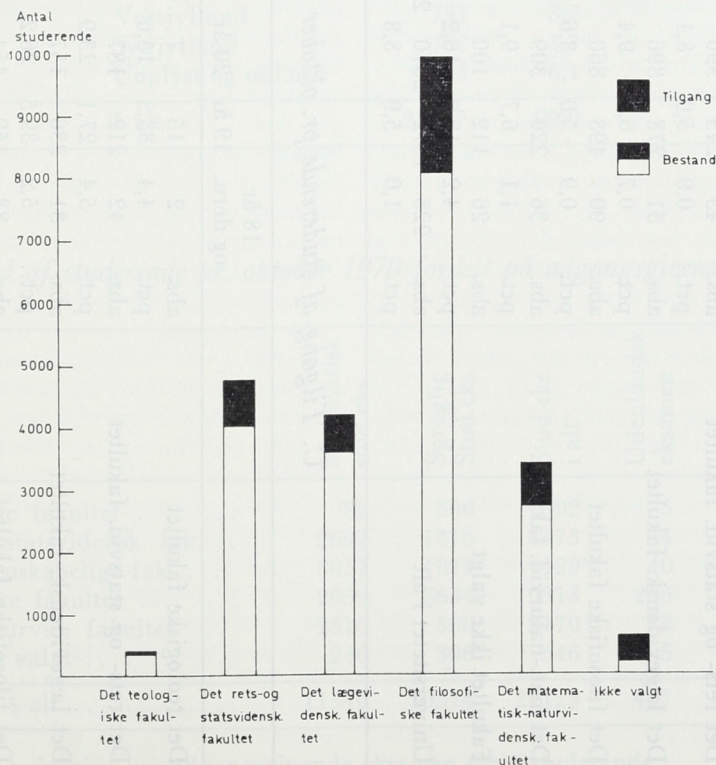

VI. Studenter- og studiestatistik

A. Bestand og tilgang af studerende pr. oktober 1970

		Bestand				Tilgang			
		Mænd	Kvinder	I alt	pct.	Mænd	Kvinder	I alt	pct.
Det teologiske fakultet	abs.	278	140	418	2	21	24	45	1
	pct.	67	33	100		47	53	100	
Det rets- og statsvidenskabelige fakultet	abs.	3527	1294	4821	20	525	258	783	18
	pct.	73	27	100		67	33	100	
Det lægevidenskabelige fakultet	abs.	3044	1176	4220	18	385	213	598	14
	pct.	72	28	100		64	36	100	
Det filosofiske fakultet	abs.	4857	5119	9976	43	848	990	1838	42
	pct.	49	51	100		46	54	100	
Det matematisk-naturvid. fakultet	abs.	2555	840	3395	14	489	175	664	15
	pct.	75	25	100		74	26	100	
Fakultet ikke valgt	abs.	278	339	617	3	203	241	444	10
	pct.	45	55	100		46	54	100	
Universitetet i alt	abs.	14539	8908	23447	100	2471	1901	4372	100
	pct.	62	38	100		57	43	100	

B. Bestand af studerende pr. oktober 1970 fordelt på fakultet og alder

		18 år								27-29		30 år	I alt
		og deru.	19 år	20 år	21 år	22 år	23 år	24 år	25 år	26 år	år	og dero.	
Det teologiske fakultet	abs.	2	15	15	25	30	34	59	43	37	71	87	418
	pct.	0,5	3,6	3,6	6,0	7,2	8,1	14,1	10,3	8,9	17,0	20,8	100,1
Det rets- og statsvid. fakultet	abs.	43	243	390	471	565	531	598	565	432	569	414	4821
	pct.	0,9	5,0	8,1	9,8	11,7	11,0	12,4	11,7	9,0	11,8	8,6	100,0
Det lægevidensk. fakultet	abs.	31	278	396	442	431	468	540	461	348	567	258	4220
	pct.	0,7	6,6	9,4	10,5	10,2	11,1	12,8	10,9	8,2	13,4	6,1	99,9
Det filosofiske fakultet	abs.	90	498	860	995	1054	1016	1076	875	751	1452	1309	9976
	pct.	0,9	5,0	8,6	10,0	10,6	10,2	10,8	8,8	7,5	14,6	13,1	100,1
Det mat.-naturvid. fakultet	abs.	36	226	309	367	414	426	369	307	246	472	223	3395
	pct.	1,1	6,7	9,1	10,8	12,2	12,5	10,9	9,0	7,2	13,9	6,6	100,0
Fakultet ikke valgt	abs.	26	112	100	77	42	38	51	43	26	53	49	617
	pct.	4,2	18,2	16,2	12,5	6,8	6,2	8,3	7,0	4,2	8,6	7,9	100,1
Universitetet i alt	abs.	228	1372	2070	2377	2536	2513	2693	2294	1840	3184	2340	23447
	pct.	1,0	5,9	8,8	10,1	10,8	10,7	11,5	9,8	7,8	13,6	10,0	100,0

C. Tilgang af studerende pr. oktober 1970 fordelt på fakultet og alder

		18 år								27-29		30 år	I alt
		og deru.	19 år	20 år	21 år	22 år	23 år	24 år	25 år	26 år	år	og dero.	
Det teologiske fakultet	abs.	2	15	7	3	2	3	3	-	2	2	6	45
	pct.	4,4	33,3	15,6	6,7	4,4	6,7	6,7	-	4,4	4,4	13,3	99,9
Det rets- og statsvid. fakultet	abs.	42	212	187	82	52	34	34	26	14	42	58	783
	pct.	5,4	27,1	23,9	10,5	6,6	4,3	4,3	3,3	1,8	5,4	7,4	100,0
Det lægevidensk. fakultet	abs.	31	236	157	68	25	23	10	13	13	13	9	598
	pct.	5,2	39,5	26,2	11,4	4,2	3,8	1,7	2,2	2,2	2,2	1,5	100,1
Det filosofiske fakultet	abs.	83	450	454	223	139	93	97	67	56	66	110	1838
	pct.	4,5	24,5	24,7	12,1	7,6	5,1	5,3	3,6	3,0	3,6	6,0	100,0
Det mat.-naturvid. fakultet	abs.	35	195	147	78	63	40	25	19	15	31	16	664
	pct.	5,3	29,4	22,1	11,7	9,5	6,0	3,8	2,9	2,3	4,7	2,4	100,1
Fakultet ikke valgt	abs.	26	107	89	63	19	25	29	25	9	28	24	444
	pct.	5,9	24,1	20,0	14,2	4,3	5,6	6,5	5,6	2,0	6,3	5,4	99,9
Universitetet i alt	abs.	219	1215	1041	517	300	218	198	150	109	182	223	4372
	pct.	6,0	31,8	23,8	11,8	6,0	5,0	4,5	3,4	2,5	4,4	3,2	100,0

D. Bestand af studerende pr. oktober 1970 fordelt på civilstand

	Mænd		Kvinder		I alt	
	Abs.	Pct.	Abs.	Pct.	Abs.	Pct.
Ugift	10781	74	5972	67	16753	72
Gift	3504	24	2689	30	6193	26
Uoplyst	254	2	247	3	501	2
I alt	14539	100	8908	100	23447	100

E. Bestand af studerende pr. oktober 1970 fordelt efter dimissionsskoles beliggenhed

	Absolut	Procentvis
Nordøstsjælland	16072	68,5
Sydvestsjælland og øer	2381	10,2
Fyn	831	3,5
Østjylland	925	3,9
Nordjylland	667	2,8
Vestjylland	751	3,2
Sydjylland	387	1,7
Uoplyst og udland	1433	6,1
I alt	23447	99,9

F. Bestand af studerende pr. oktober 1970 fordelt på adgangsgivende eksamen

	Matematisk stud.eks.	Sproglig Stud.eks.	Stud.eks. i alt	Udenlandsk eksamen	Anden eksamen	I alt
Det teologiske fakultet	86	306	392	5	21	418
Det rets- og statsvidensk. fak. ...	2697	1876	4573	44	204	4821
Det lægevidenskabelige fak.	3057	1072	4129	40	51	4220
Det filosofiske fakultet	2659	6654	9313	255	407	9975
Det mat.-naturvid. fakultet	2810	360	3170	78	147	3395
Fakultet ikke valgt	240	306	546	5	65	616
Universitetet i alt	11549	10574	22123	427	895	23445

Der mangler oplysning om adgangsgivende eksamen for 2 studerende.

G. Indberetning fra Studenterrådet

Studenterrådets arbejde har i perioden 1970-71 været ret dramatisk præget. Såvel indadtil som udadtil har rådet haft mange problemer at løse.

Indadtil har det mest markante udtryk for problemerne vel nok været præsidieskiftet, som fandt sted i juli 1971.

Fra november 1970 til juli 1971 bestod studenterrådets præsidium af: Præsidiemedlem uden portefølje, stud. med. Leif Hansen, international sekretær, stud. med. Benedikte Pedersen, socialsekretær, stud. jur. Jette Panduro, økonomisekretær, stud. mag. Lise Skanting, studiesekretær, stud. theol. Johannes Bertelsen, næstformand, stud. mag. Mikael Waldorf og formand stud. jur. Lone Jørnow.

Dette præsidium blev den 20. juli 1971 afløst af:

Præsidiemedlem uden portefølje, stud. scient, Bent Dalum, socialsekretær, stud. theol. Bjarne Kjelstrup, økonomisekretær, stud. polit. Flemming Jensen, studiesekretær, stud. psyk. Freddie Olesen, næstformand, stud. mag. Torben Ditlevsen og formand, stud. theol. Johannes Bertelsen.

Præsidieskiftet skyldtes først og fremmest interne problemer i studenterrådet, hvorfor skiftet ikke kan siges at have haft afgørende betydning for rådets uadvendte universitetspolitiske arbejde. Dette arbejde vil derfor i det følgende blive skildret med baggrund i hele det forløbne års arbejde og ikke set som to adskilte arbejdsperioder.

Stort set kan studenterrådets arbejde i det forløbne år siges at være lagt på tre fronter.

Den største og væsentligste arbejdsindsats har rådet lagt i forsøget på at skaffe rådet og hermed flertallet af de studerende et rimeligt og acceptabelt repræsentationsgrundlag i universitetets styrende organer. Dette arbejde har været meget tidskrævende, men det er dog også lykkedes rådet at deltage i og påvirke arbejdet med øvrige vigtige universitetspo-

litiske problemer, så som universitetets udflytning, udarbejdelse af institutråds- og studienævnregler samt forskelligt udvalgsarbejde.

Studenterrådets traditionsområde med faste og store forpligtelser inden for såvel studie- som socialvejledning vil i den følgende beretning ikke blive omtalt på grund af dette arbejdes generelle karakter.

Kampen for medbestemmelse

Præsidiet „Jørnow“ blev ved valget i november 1970 valgt på det helt klare valggrundlag at skulle føre kampen for medbestemmelse videre, som det kort forud var fastslået ved en urafstemning afholdt blandt alle universitetets studerende.

Dette grundlag betød, at de studerende havde pålagt studenterrådet at arbejde for en repræsentationsform, som dels indebar, at studenterrepræsentanterne blev valgt ved majoritetsvalg og dels, at valget skulle foregå indirekte, således at det kunne tilstræbes, at repræsentanterne fandt frem til en fælles holdning i studenterrådet, hvorefter denne holdning kunne føres frem i universitetsorganerne. (Det er dette princip, som oftest betegnes med udtrykket enhedsrepræsentation).

At disse principper var fastslået blandt et flertal af de studerende, anfægtede ganske vist ikke den daværende undervisningsminister Helge Larsen, som tværtimod trumfede en styrelseslov igennem, som gik imod alle de af de studerende fastslåede principper. I stedet for majoritetsvalg fik vi listevalg, i stedet for indirekte valg fik vi direkte valg og i stedet for skiftende repræsentation fik vi fast repræsentation.

Hermed var der lagt op til den konflikt, som har været med til at sætte sit præg på universitetsarbejdet i det forløbne år.

Studenterrådet blev tvunget ud i en situation, hvor en hidtidig parlamentarisk praksis i form af valg og urafstemning ikke tillagdes nogen betydning fra lovgivningsmagtens side.

Man blev tvunget ud i en situation, hvor svaret mod overgreb kun kunne gives ved overgreb, hvilket kom til at præge rådets forhold til konsistorium i foråret 71.

Først og fremmest blev opmærksomheden rettet mod de konstituerende møder i fakulteterne og konsistorium. Rådet kunne ikke anerkende, at man konstituerede sig med studenterrepræsentanter, som kun repræsenterede et mindretal blandt de studerende og ej heller, at disse repræsentanter var valgt efter principper, som flertallet af de studerende klart var gået imod.

Rådet havde som observatører adgang til møderne og forsøgte som første mulighed at få universitetslærerne til at deltage i en diskussion om og tage stilling til ovennævnte problemer.

Lærernes stilling kom klart til udtryk ved, at man ikke ønskede at diskutere problemerne, men hurtigst ønskede rådene konstitueret. Der var altså fra lærerside tale om støtte til Helge Larsen.

Herefter måtte studenterrådet konstatere, at det var alle valgtes hensigt at fungere videre på et indlysende uparlamentarisk grundlag, og rådet kunne kun gøre eet, nemlig at stå fast på sit repræsentationsgrundlag og i videst mulig omfang forsøge at hindre de udemokratiske valgte organer i at fungere.

En politik, som i offentlighedens øjne virkede både provokerende og anmassende, og som derfor desværre må konstateres at have skadet sympatien for studenterrådets arbejde i brede kredse i befolkningen. Dette er mest beklageligt for rådet, selv om det stadig er vor opfattelse, at såfremt man i befolkningen havde fået og haft tid til at sætte sig ind i alle aspekterne i baggrunden for vort arbejde, ville forståelsen have været væsentlig større. Men en uforstående presse og indviklede problemstillinger gør informationsar-

bejdet over for offentligheden til et af de største problemer for rådet.

Den såkaldte „obstruktionspolitik“ fortsatte frem til sommeren 71, hvorefter der i rådet begyndte en diskussion om eventuelle nye veje for at føre kampen om medbestemmelse videre.

Et flertal af „Jørnow-præsidiets“ forsøgte at komme med en helhedsløsning for konflikten. En løsning, som byggede på at samle de forskellige studentergrupper i et studenterråd. Forslaget indeholdt imidlertid så store indrømmelser, at repræsentantskabet sagde fra, hvilket resulterede i, at præsidiemedlemmerne Lise Skanting, Jette Panduro, Benedikte Pedersen og Lone Jørnow nedlagde deres hverv.

Som konsekvens heraf måtte repræsentantskabet vælge et nyt præsidium og valgte det i indledningen nævnte præsidium med Johs. Bertelsen som formand.

Det nye præsidium lagde obstruktionspolitikken på hylden, men holdt fast ved hovedkravene og hørte således til den fløj, som var imod den ovennævnte helhedsløsning.

Man satte dels sin lid til, at den borgerlige regering ville blive skiftet ud med en socialdemokratisk i løbet af efteråret 71 og ønskede dels at få en nærmere kontakt til de studerende i fagene, inden kampen om pladser i universitetsorganerne igen skulle intensiveres.

Den socialdemokratiske regering kom, og i åbningstalen bebudede statsminister Jens Otto Krag en foreløbig ændring af styrelsesloven, således at studenterrådene igen skulle placeres i loven som de anerkendte repræsentationsorganer for de studerende.

Bebudelsen af lovforslaget efterfulgtes senere af forhandlinger i undervisningsministeriet, og lovforslaget ligger nu på folketingsmedlemmernes borde til forhåbentlig vedtagelse i foråret 72. Lovforslaget har som sit væsentligste indhold en anerkendelse af studenterrådene, men opfylder dog på flere punkter ikke de krav, som studenterrådet kunne ønske gennemført.

Udflytningen af Københavns Universitet. Problematikken her har i perioden 70-71 først og fremmest drejet sig om universitetets udflytning til det såkaldte „osteareal“.

Universitetets fremgangsmåde i denne sag har været præget af en beklagelig mangel på planlægning og mangel på fasthed i kravene, hvilket gang på gang har foranlediget studenterrådet til at protestere mod de foretagne dispositioner.

En væsentlig anke fra rådets side har været den manglende uddannelsesmæssige planlægning, som efter vor mening burde være gået forud for den fysiske planlægning. Først nu, efter at universitetets skæbne for det kommende tiår er henlagt til „osten“, skal man igang med at se på, hvordan man vil strukturere en basisuddannelse på Københavns universitet. Efter rådets mening burde de kommende uddannelsesstrukturer på Amager først have været planlagt, inden man begyndte at planlægge den fysiske opbygning.

Men på ethvert punkt i denne sag har der været tale om unødigt hastværk. Universitetet har hele tiden peget på det 30 ha store skydebanearéal som en acceptabel løsning, men på grund af hastværket ikke som den eneste løsning. Som en midlertidig løsning påpegede man samtidig, at det ville være muligt at starte byggeriet på den 10 ha store „ost“.

Og man fik „osten“, men ikke noget tilsagn om en varig løsning på skydebanearialet.

En løsning, som studenterrådet gang på gang har tilkendegivet sin store foruroligere over. Vi havde langt foretrukket garantier for et permanent areal inden udflytningens start.

Hvem garanterer, at den nuværende løsning kun er en midlertidig løsning? Vil Den sociale Højskole og Handelshøjskolen, som vi ønsker integreret i et uddannelsescenter, nu ikke søge udvidelser andre steder?

Tanken om et uddannelsescenter for Københavnsområdet synes at have meget lange udsigter, om nogle overhovedet.

Institutråds- og studienævnsregler.

I forlængelse af indførelsen af den nye styrelseslov har det været universitetets opgave at udarbejde regler for institutrådernes og studienævnernes arbejde.

Dette arbejde sorterer under konsistorium, som til gennemførelsen af opgaven nedsatte to udvalg, som skulle udarbejde forslag til regler for de to organer. Morten Lange var formand for udvalget, som behandlede institutrådsreglerne. Dette udvalg bestod i øvrigt af nogle lærere samt nogle moderate og konservative studenter. Studenterrådet deltog ikke i udvalgsarbejdet.

Resultatet af udvalgets arbejde må fra et studentersynspunkt betegnes som aldeles uacceptabelt. Institutrådsreglerne er udarbejdet ud fra det ledende princip, som kan kaldes arbejdspladsbetragtningen. Herved forstås, at de folk, som har deres daglige gang på instituttet, tillægges så godt som hele retten til at træffe beslutninger for instituttets arbejde. Lærerne har fået tillagt $\frac{2}{3}$ af indflydelsen a priori. Dernæst skal de studerende og det ikke-videnskabelige personale dele den sidste trediedel, dog således at forstå, at denne sidste trediedel først og fremmest er tiltænkt ældre specialstuderende med nær tilknytning til instituttet. Stort set må det nok siges, at de studerende i de fleste institutter ikke vil få en repræsentation på over 20 pct. En procentsats, som må betegnes som meget utilfredsstillende, når man betænker, hvilke konsekvenser beslutningerne i institutrådene kan få.

Hvad angår udarbejdelsen af studienævnreglerne, deltog studenterrådet i udvalgsarbejdet, hvori i øvrigt deltog 5 lærere og 5 moderate og konservative studerende.

Resultatet af dette arbejde må for studenterrådets vedkommende betegnes som skuffende. Medens rådet på alle områder søgte at give studienævnene mest mulig kompetence inden for de rammer, som styrelsesloven muliggør det, søgte lærergruppen og hovedparten af den borgerlige studentergruppe at bevare mest kompetence i universitetets mere centrale

